

gária ibid. || **Буги.**: Има ли въ португалския езикъ думи, които да отговарят на фр. *bougre, bougeron*, не ни е известно. Въ рѣчниците, които ни бѣха на рѣка (освѣтъ горния прѣгледахме и голѣмия рѣчникъ на D. Frei Domingos Vieira, Dictionario portuguez) нѣма ни една дума, която да напомня исп. *bugre* или *bujerron*. Вж. обаче Elisée Reclus, Nouvelle geographie universelle. т. XIX. Paris 1894. стр. 361, споредъ когото *бразилианци* и до днесъ наричатъ прѣзрително съ общото име „*bugres*“ двацѣтъ, които обитаватъ горитѣ и полянитѣ на Парана и които били наречени така (*bougres*) отъ първитѣ френски посѣтителѣ на тая област („*generalement sous l'appellation collective de bugres (bougres), dont les premiers visiteurs français du littoral avaient flétri les indigènes*“).

XIV. Ромънски и аромънски. а. Ром. Двѣ форми: 1. *S-héu, schéi, schidu, schiiti*, така още въ най-старитѣ ромънски хроники. Cf. Moxa (Hasdeu, Cuv. d. bătrâni I. 402); Balazitu prinse pre Șuşmanii domului schiailor de Tîlce, ani 1395, atunce luată Turcii țara Schiailor cu totulu. *Ридко въ народната поезия.* Poesii populare din Transilvania culese și adunate de S. G. Bibicescu Buc. 1893. 14. Id. 210.

Етимологията на думата е ясна, отъ *sclavus, schavi*. Ср. *chei* (отъ *chīae*) отъ *clavem, chīama* отъ *clamat, tîi* отъ *tivim* и пр. (Hasdeu, Strat și substrat). Еднакъвата форма у балгандитѣ вж. по-долу се обяснява споредъ Халдзу отъ сходството въ фонетизма на двата езика (ib.). Минакъ смѣта напиротивъ ромънската форма за заета (Di ct. 719, éléments albanais). Споредъ Макушева. алб. и ром. ф. съ собственно италиански: *schiaio*, вж. *sclavo, schiavone* вж. *sclavone, schiavonia* вж. *sclavonia*, „по духа на италианския езикъ, който въ подобни случаи заимта звука i съ звука i“ — Отъ итал. езикъ *молдавскитѣ* славяни съ зели своето *шкянути*. Тая заемка може, споредъ Макушева, да се обясни и исторически. Известно е, че южнитѣ италианци, а особѣ венетцианцитѣ, взлѣха една частъ отъ Албания, която Малагетта нарича „България“ (Ж. М. Н. Пр. пририп 1878, р. 270 въ критиката на Иречковата история). Споредъ Милетица (Сбм. IX р. 2) *шкяну* — българинъ се обяснява отъ обстоятелството, че на сѣверъ отъ Дунава името „българинъ“ не е било много разпространено. Тукъ, понеже се знавазавало име *шкянути* (*schaveni, schavi, schiai*), което се принася и върху българскитѣ славяни отъзадъ Дунава. По-послѣдъ *шкяну* се разбираше само тая посѣдитѣ. Отъ тамъ се обяснява, защо и седмиградскитѣ *българи* се наричатъ *шкяну*, на и тѣ самитѣ „mit Vorliebe nennen sich Schkei“. Нѣждитѣ имъ думатъ *Serven* (за това име вж. по-долу). Ср. за ф. *schéau* и пр. въ тоногр. имена.

2. Литер. и по-рядката народна, специално *молдованска*, форма на името: *bulgar, bulgară* (Dict. Ioan Bobb. I. 138). Ср. Cîntece Moldovenesti de Elena Dilia Olorica Sevastos, Iași 1888, стр. 60: „Cit oi fi ș' oi mai trăi, *Bulgaraș* n' oi mai jubi, Că *Bulgaraș* are-un dari Mai intai ie ca zahar, ș' apoi îți pare amar“. Тая форма изглежда да се е очувала и между нѣкогашнитѣ седмиградски българи (*шкяну*). Милетичъ можалъ да види още одного стареца въ Баумгартенъ, който се казвалъ *bulgar* и говорелъ *bulgarește* (Сбм. IX 272). Може обаче да имаме и ново влияние. 3. Отъ XVII вѣкъ насамъ значение на „българинъ“ получава между власитѣ и името „сърбинъ“. (сърбул, сърбеци = българин, български). Първентъ „сърбинъ“ = „югославининъ“, отъ тамъ и безразличната му употреба за двата най-главни югославянски народа. (Милетичъ, Седмигр. Бълг. Сбм. IX, 272). Инакъ наблюдава Раковски, (О Асѣно, стр. III), „защо власи наричатъ българи *сърбу* и назикъ имъ сърбеци, а молдовани ги наричатъ чисто българи и назикъ имъ *булгарѣшѣ*“? — Защото сърбитѣ имали влияние въ Влашко, но не и въ Молдавия. б. Аромънскитѣ познаватъ само *bulgar, vulgar* (не и *шкяну*). Weigand, Die Aromunen II, 266: *napoi sora mare veskuto ka Bulgaro* и пр. *Bulgara* l'i dzise. Skl'au означава само робъ, слуга. р. 164. *Vulgărlu vine, Гоцеитъ.* || **Геогр.** || 1. Въ по-стари паметници *Țara Schiailor* и *Scheci* 2. Голѣмъ брой села: *Schei*, село въ окр. Buzău, окол. Slănicu; *Scheie*, гора въ окр. Vâlcea, окол. Cozie. *Scheie*, idem. въ окр. Români, окол. Siretului-de-sus. *Scheie*, планина въ окр. Argeșu, окол. Loviște. *Scheie*, село въ окр. Romanu, окол. Moldova. *Scheie*, село въ окр. Vaslui, окол. Funduri. *Scheia-de-giosii*, село въ окр. Vaslui, окол. Funduri. *Scheiloii* (Valea —), село въ окр. Buzău

schieru = mureșu
shken